

moder inden for bymæssig bebyggelse ydes der ikke befordringsgodtgørelse efter denne bestemmelse. Amdsrådet fastsætter efter forhandling med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening for 5 år ad gangen afgrænsningen af de områder, der ved anvendelse af denne bestemmelse anses for bymæssig bebyggelse.

Stk. 4. Befordringsgodtgørelse ydes kun en speciallæge, for så vidt behandling eller undersøgelse udføres af den speciallæge inden for vedkommende speciale, der har konsultationssted nærmest ved patientens opholdssted. Befordringsgodtgørelse ydes kun en speciallæge inden for en afstand af højst 40 km i hver retning. Socialministeren kan under ganske særlige forhold fastsætte undtagelser fra foregående pkt.

Stk. 5. Befordringsgodtgørelse ydes kun en jordemoder inden for en afstand af højst 10 km i hver retning. Denne begrænsning kommer dog ikke til anvendelse ved befordring af den nærmest praktiserende jordemoder, der ikke er forhindret i at yde bistand, eller af den distriktsjordemoder, i hvis distrikt bistanden ydes. Amtskommunen er uden hensyn til foranstående begrænsninger forpligtet til at yde godtgørelse for jordemoderens befordring, når hun tilkaldes til en patient på det sygehus, på hvilket den pågældende har ret til indlæggelse. Amtskommunen er endvidere forpligtet til at yde kørselsgodtgørelse til en jordemoder til og fra sygehus, når jordemoderen ledsager en fødende til sygehus.

Stk. 6. For så vidt der ved overenskomst som omhandlet i § 26, stk. 2, måtte blive fastsat bestemmelser om kørselsgodtgørelse til læger eller jordemødre, kan socialministeren bestemme, at reglerne i stk. 1-5 helt eller delvis ophører at have virkning for den periode, hvori de pågældende overenskomstbestemmelser er gældende.

Kapitel 4.

Overenskomster med andre stater.

§ 20. Regeringen bemyndiges til at afslutte overenskomster med andre stater om overflytning af personer mellem den offentlige sygesikring i Danmark og andre stater, om gensidig ydelse af sygehjælp til personer under midlertidigt ophold og om syge-, fød-

sels- og begravelseshjælp vedrørende vandrørende lønmodtagere og grænsearbejdere og vedrørende sådanne personers familiemedlemmer.

Stk. 2. I overensstemmelse med regler i de i stk. 1 omhandlede overenskomster kan socialministeren fastsætte bestemmelser om:

1. at der af den danske offentlige sygesikring ydes hel eller delvis refusion til den offentlige sygesikring eller en anden offentlig kasse i en anden stat for udgifter til syge- eller fødselshjælp i vedkommende stat;
2. at der af den danske offentlige sygesikring afholdes udgifter til begravelseshjælp i en anden stat;
3. at den danske offentlige sygesikring modtager hel eller delvis refusion fra den offentlige sygesikring eller en anden offentlig kasse i en anden stat for udgifter til syge-, fødsels- eller begravelseshjælp i Danmark, og
4. at personer, der i øvrigt ville være omfattet af denne lovs kapitel 1, og sådanne personers dødsboer, helt eller delvis undtages fra anvendelsen af denne lov, for så vidt der i medfør af en i stk. 1 omhandlet overenskomst tilkommer sådanne personer eller dødsboer ret til ydelser ifølge en anden stats lovgivning om ydelser ved sygdom, fødsel eller begravelse.

Kapitel 5.

Finansiering.

§ 21. Udgiften ved ydelser ifølge denne lovs §§ 6-12, 15-16 og 19 afholdes af vedkommende amtskommune, for så vidt angår København og Frederiksberg af de pågældende kommuner.

Stk. 2. Staten yder amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner refusion med 35 pct. af udgifterne til ydelser ifølge §§ 6-12, 15-16 og 19, dog således, at staten yder fuld refusion af de i henhold til § 7, stk. 1, afholdte udgifter.

Stk. 3. Staten yder kommunerne refusion med 50 pct. af udgifterne ved befordringsgodtgørelse ifølge §§ 17-18.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved